

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745876384/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

Mortensens Raslen med Tetøjet i Dagligstuen klang som Klokker, der ringer til Storm.

„Sig mig, højstærede,“ udbrød endelig Onkel, „hvordan tror De at en kongelig Porcelænsfabrik er indrettet?“

Dette var et saa overvældende Spørgsmaal, at Olsen tav stille og saa' i sin Hat; men fra den kom ingen Løsning.

„Tror De, højstærede,“ gentog Onkel med hævel Stemme, at en Porcelænsfabrik er indrettet som Elrøqvists „Læsefrugter“? -- At man kun behøver at kaste sit Bidrag i Redaktionskassen for at hente Honorar den næste Lørdag? Tror De, at vi holder Regnskab paa Jamber og Kontrabog paa Heksametre? Tror De, at vi mangler Regnskaber eller Regnskabsførere, Værkskrivere eller Revisorer, saa tager De mærkelig fejl. Se her!“ — Og Onkel hævdede den tunge Pakke og lod den med et dumpt Drøn falde tilbage paa Skrivebordet.

Olsen saa' meget forknytt ud og sagde ydmygt: „Jeg havde hørt, at en af Fabrikens Arbejdere var afgaaet ved Døden, og saa haabede jeg muligt, at hans Plads — — —“

„Han slog Sten,“ sagde Onkel barsk, „og hængte sig, fordi han ikke fik nok til at leve af. Har De Lyst til at slaa Sten?“

Olsen hævdede sit smukke, blonde Hoved i Vejret, saa' paa Onkel med en vis Stolthed og sagde fast: „Ja, Hr. Administrator, naar jeg faar saa meget derfor, at jeg kan leve.“

Onkel stirrede forbausset paa ham og sagde: „Men De hører jo, at det faar De ikke. De kan ikke leve for to Mark om Dagen. Ja, De kan ikke engang slaa Sten, dertil er Deres Hænder for fine.“

„Vel,“ svarede Olsen og lod Stemmen synke. „Saa kan jeg følge ham.“

„Hvad mener De med det,“ spurgte Onkel skarpt.